

měč nječachu, dofelž bě do teho dracžowstwa swolil, hacžrunje bě prjedy sa Huša sakitne a sarucžne wopižmo dał.

Cžěski lud žebi žwědcžesche: To ma žo wo naschu narodnosć se strony Němzow runje tak jara kaž wo naschu wěru, kotruž nam jako kezarstu hanja. Pšchimajmy žo bróni!

Khěžor šhromadži na Cžechow i pomozu biskopow wulke wójsta, nadpadnyčž Cžechi a do semje šteptacž.

Wo tym nasch žerbiski stawisnař Hórnik tak pišche: „Němske duchownstwo přědowasche wschudžom tšichžowu wójnu pšhecžiwu cžěskim kezarjam. Spodžiwne hibanje nasta tež w cžěskim kraju: wschudže wołasche žo do brónje dla wotraženja Němzow, kiž chžychu i Cžechami tak šakhadžecž, jako to něhdy w mišchnjanskim a pšchi Łobju ležaznych krajach (t. r. na žerbiskich splahach) cžinjachu.“

Khěžoriske wójsta běchu derje šriadowane; mješ nimi běšche wjele stow rycžerjow na konju, pokręži se želesnej draštu.

Sazpěty cžěski, i wjetscheho džěla ratařski lud, pať božy a hoły, kak by tón pšched tajkim wójstom wobstacž móhł?

Alle cžěski lud je smužity, želesny lud.

Wón hrabasche žywy a widly, a łowasche mjecže a piki, a žo na hróšbne khěžorowe wójsta waliwšchi je pobi, šo žo jich hordosć do haniby pšchewobrocži.

Šta nadutyh rycžerjow ležachu w krwi, a na mnohich semjanskich wěžach šmahowasche cžorna žarowanška fhoroj.

* * *

Bobity khěžor hišcže dolho měr njescžini. Š nowa wón wójsta brónjesche, hussitske špjeranja poddušycž a cžěski kraj do žwojich rukow štorhnyčž. Hussitojo wostachu teho dla ł woborje žwojeho wótzneho kraja i wjetschinu. Mješnsche cžrjody cžahachu pšches cžěske mjesty i mjecžom a wóhnjom na wokolny kraj. Wožebje Łužiza dyrbjesche pod jich hněwom ržecž. A cžeho dla? Pšchi šapocžatku wójny běchu Hussitojo do Łužizy póšłow póšłali a jich prošycž dali: „Póječe nam na pomoz! Džeržcže žo ł nam!“

Łužizy šnježa a města pať běchu na khěžorowej štronje. Ša to na nich wjecžeriske njewjedro pšchicžahny.

To wěscže, i wójnami šwodžiwja bitwariski lud, a wjecžeriske šłoby žurowzow wschěch hišcže žurowišchich cžinja.

Šchtóž wo nawalach cžěskich wjecžerjow do Łužizy w fhrónikach cžita, temu je hrošno, hdyž widži, kak pola wupušcžuja, bróžnje